

Rıfkı Melûl Meriç

(1901-1964)

Kenarda kalmış bir şair, unutulmuş bir sanat tarihçisi.

Asıl adı Süleyman Rıfkı Coşkunmeriç yerine şiirdeki mahlûsı "Melûl" ile beraber Rıfkı Melûl Meriç olarak bilinmeyi tercih etmiştir. Kadı, müderris ve müftü yetiştirmiş bir aileden gelmektedir. Babası erbab-ı ilimden saatçi Hâfız Mehmed Ali Efendi, annesi Ayşe Sıdika hanımdır.

1901: Dedeâğaç \ Ferencik'te doğdu; İbtidâî ve Rüştiyeyi burada okudu. Balkan savaşı sebebiyle aile Edirne'ye göç edince okumaya burada ve daha sonra İstanbul'da devam ederek Menba-ul İrfan mektebinde idadi tahsilini tamamladı.

1917-1923: Mekteb-i Tıbbiyede okudu, beşinci sınıftan terk etti.

1923: Yüksek Ticaret Mektebinde bir yıl okuyup terk etti.

1927: İstanbul Darül-fünunu Edebiyat şubesinden mezun oldu.

1928: Bir yıl *Ankara Etnografya Müzesi'nde* çalıştı.

1929-1939: Ankara Erkek Lisesi, Kütahya, Akşehir ortaokulları, Adana Erkek Lisesi ve İstanbul'un çeşitli liselerinde Türkçe ve Edebiyat öğretmenliği yaptı, bazı yüksekokul ve Üniversitelerde dersler verdi.

1940-1944: Hocalığın yanı sıra *İstanbul Bölgesi Kitâbeleri Derleme Kurulu, İstanbul Fetih Cemiyeti, Eski Eserleri Koruma Cemiyeti* gibi çeşitli ilim müesseselerinde görev yaptı.

1941-1945: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde *Osmanlı Türkçesi ve Yazısı* okuttu.

1946-1951: Ankara İlâhiyat Fakültesinde *Türk-İslâm sanatları tarihi, klasik Türkçe dinî metinler ve paleografya* hocalığı yaptı.

1952-1962: Güzel Sanatlar Akademisi'nde *Türk sanatı tarihi* dersleri okuttu.

1962-1964: *Türk Sanatı Enstitüsü* müdürü ve öğretmeni olarak çalıştı.

1964: İstanbul'da vefat etti; Rumelihisarı Kabristanı'na defnedildi.



Eserleri:

- *İnkıraz* (Ankara 1928) (Şiirler).
- *Rubâiyyât-ı Melûl I* (İstanbul 1951)
- *Türk Tezyinî Sanatları ve Son Üstaplardan Altısı* (İstanbul 1937).
- *Türk Nakış Sanatı Tarihi Araştırmaları I: Vesikalar* (Ankara 1953).
- *Türk Cilt Sanatı Tarihi Araştırmaları I: Vesikalar* (Ankara 1954).
- *Mimar Sinan Hayatı, Eseri I* (Ankara 1965).

Çeşitli dergilerde yayımlanmış araştırma ve inceleme yazılarından başlıcaları:

- *Akşehir Türbe ve Mezarları* (TM, V [1936], 141-212)
- *Osmanlı Tabâbeti Tarihine Ait Vesikalar I, Cerrahlar, Kehhâller* (Tarih Vesikaları, s. 16 [1955], s. 27-113);
- *Hicrî 1131 Tarihinde Enderunlu Şairler, Hattatlar ve Mûsiki Sanatkârları Tezkiresi* (İstanbul Enstitüsü Dergisi, s. 2 [1956], s. 139-168);
- *Beyazıd Câmii Mimarı* (AÜ İlâhiyat Fakültesi Türk ve İslâm Sanatları Yıllık Araştırmalar Dergisi, II [1958], s. 5-77);
- *Edirne'nin Tarihî ve Mimari Eserleri Hakkında* (Türk Sanatı Tarihi Araştırma ve İncelemeleri, İstanbul 1963, s. 439-536; bu araştırma müstakil bir kitap halinde yayımlanmıştır [İstanbul 1963])

Neler Dediler?

İbnülemin Mahmud Kemal İnal:

Malûmdur ki şair ve âşık, bu iki derdmend, hüzn içinde yaşar; hüzn içinde ölürler. Hüzn, bunların nasib-i ezelisidir.

"Hâl ve şanıma mutabık bulduğum "Melûl" i kullanmaktayım" diyen şu bizim şair-i melûle bak... Hakikatde o, melûlü kullanmıyor, melal onu kullanıyor ki zahiren ve batınen melûl oluyor.

Yüzüne yakından bakmağa lüzum yok, şöyle uzaktan göz gezdirilse Karadeniz'de gemileri batmış, yahud doğduğu gündən beri tabutlukta yatmış gibi hüzn ve melale müstağrak olduğu görülür.

İnsanlar, yâd olundukları isimler ve mahlaslardan müteessir olurlar. Davaya bürhan istenilirse işte Rıfkı Melûl. Kendisiyle beraber doğan hüzn ve melâlet, bhusus melâl-i şairiyet yetmiyormuş gibi bir de senelerden beri "Melûl" namını kullanmağa kıyam etmiş.

Fakat öyle de olmasa şair olamazdı. O güzel şiirleri, ortaya koyamazdı. Ne yapalım, kısmet böyle, şair melûl olur.

(Son asır Türk şairleri III; s. 1472)

Ord. Prof. Dr. Hilmi Ziya Ülken:

Kışın şiddetle hüküm sürdüğü aylarda Sanat Tarihi Enstitüsü Kongresi ve Eski Eserleri Koruma Kurulu toplantıları dolayısıyla sık sık Ankara'ya geliyordu. Bunlardan birisinde kendini çok yorgun gördüğüm için üzül müştüm. "Gelmemeliydi" diye düşündüm. Fakat o gelemeden duramazdı. Bu işler olmadan yaşayamazdı. Ömrünün sonuna kadar en sevdiği işlerin içinde didinerek yaşadı.

...

Rıfkı Melûl ayrıca "Enkaz" ve "Rubâiyyât-ı Melûl" adlı iki şiir kitabı neşretmek üzere idi.

...

Rıfkı Melûl Meriç eski yazılar, kitabeler ve metinlerin eşsiz bir üstadı idi; yetiştirdiklerinden kaç kişi varsa onun yolundan devam etmelerini, yeri doldurulması hayli güç olan bu zatın izinden gitmelerini candan dileriz

Meşhur divan şairi Bakî'nin,

*"Fermân-ı aşka cân iledir inkıyâdımız
Hükm-i kazâya zerre kadar yok inkıyâdımız"*

beytiyle başlayan ve

*"Minnet Hüdâ'ya devlet-i dünya fenâ bulur
Bakî kalır sâhife-i âlemde yâdımız"*

mısralarıyla sona eren gazelinden etkilenen Rıfkı Melûl Meriç 22 Mart 1950 tarihini taşıyan bir gazeliyle benzer bir üslupla bize gönül dünyasının

fotoğrafını sunmakta, makam, mansıb, servet u sâ mânâ bakış açısını anlatmakta, haram-helâl konularıyla ilgili titizliğini nakletmekte adeta otobiyografisinin "iç" kısmını aktarmaktadır:

"Birkaç hasîsadır sebab-i iftihârımız
Vicdânımızla izzet-i nefis ü vakârımız

Yoktur ağırlığınca ne irsi ne müktesep
Nâmusûmuzdan özge bu âlemde vârimiz

Mânidir istikâmetimiz kesb-i servete
Ekl-i harâma meyl edemez ihtiyârımız

...

Varsın Melûl tâ-be-kıyâmet bilinmesün
Bî-imtiyâz kıymetimiz i'tibârımız

kendisinin kendisine şahadeti böyle idi.

(Rıfkı Melûl Meriç)

Prof. Dr. Mustafa Kara

Yahya Kemal (ö.1958) meşhur "Itrî" isimli şiirini ona ithaf etmeseydi belki de kimse onun adını bilmeyecekti. Üsküplü şair onun için bir beytinde:

"Bakî Efendi, Rıfkı Melûl bir de bendeniz
Bizler ikinci devre melâmîlerdeniz"

derken kendisi de bir rubâisinde bu sırrı fâş etmektedir:

"Her zerrede meknûn u hüdeydâ şevkız
Her türlü tecelliye müheyyâ şevkız
Âzâde-i külfet-i rusûmuz zira
Biz ehl-i melâmetiz serâpâ şevkız"

~

Süleyman Rıfkı'nın ilgi duyduğu, araştırma yaptığı alanlardan biri de mûsikiydi. Yahya Kemâl'in o meşhur şiirini ona ithaf etmiş olması da bu konu ile ilgili olmalıdır.

~

Rıfkı Melûl'ün şairliğinin yanında, esas üzerinde durulması gereken yönü, tarihi eserlerimiz ve abidelerimizle ilgili çalışmalarıdır. Cumhuriyet devrinde ortaya çıkan 'eski eserlerimizi kötüleme ve küçümseme' anlayışına bilgi ve belge ile karşı çıkan, kol-kanat geren şairlerimizden biri de odur. Eski olan her şeyi ihmal ve kısmen imha edildiği yıllarda bu konu üzerine cesaretle giden, yanlı ve yanlış tutumları, eliyle, diliyle ve kalemiyle düzelten Meriç, 'Ta Budin' den Irak'a Mısır'a, 'Mavi Tunca'yla Gür Fırat'a' kadar uzanan ve yedi yüzyıl süren hikâyemizin 'cihangir'i olmuştur. İnsan Mecmuası' nın 1938-9 yıllarında neşredilen bazı sayılarında bu konuları ele almış, tesbit ve teşhislerini yazmış, özellikle 'imar-ı belde' bahanesiyle yıkılıp yok edilen

tarihi mirasla ilgili olarak işlenen cinayetlere dikkat çekmiştir. Arşiv belgelerinin Bulgaristan'a satılması üzerine bir şairin söylediği

'Tarihini okka ile satan milleti gördük'

mısrainı ona göre şöyle bir mısra daha ilâve edilmelidir:

'Tarihini kazma ile yıkan milleti gördük'

~

1930'lu yıllarda ise türbelerden bahsetmek türbeleri gündeme getirmek çok zordu. Çünkü 1925'te tekkelerle birlikte türbeler de kapatılmıştı. Tekkeler kadar türbeler de "menfûr"du. Arkeoloji çalışmaları, Sanat Tarihi Araştırmaları adı altında da olsa "öküz altında buzağı" arayanlar çok olduğu için Rıfki Melûl şu izahatı yapma ihtiyacını hissetmiştir:

"Bu makale ("Akşehir Türbe ve Mezarları") asırlarca süren içtimaî inhitât ve son zamanlarda da İnkılab'ın hakikî mana ve istikametini anlamama ve adem-i idrâk yüzünden yapıla gelen Eski Eser tahribkârlığından kurtulabilmiş taşlar üzerinde 1931'den 1934'e kadar fasılalarla yaptığım araştırmaların mahsulüdür

~

Prof. Dr. Faruk Kadri Timurtaş:

Rıfki Melûl Meriç, üniversiteden hocamızdı. Yirmi yıl önce İstanbul Edebiyat Fakültesinde bize "Osmanlıca" okutmuştu. Uzun saçlı ve tırnaklı, geniş alınlı, gür kaşlı, küçük, zayıf vücutlu bu hoca; bilinen, klasik tipte bir öğretici değildi. Dersleri de daha çok sohbet mâhiyetinde şeylerdi. Fakat biz, daha çok onun ders dışındaki sohbetlerinden zevk duyuyor, faydalanıyorduk. Kısa zamanda arada köklü bir dostluk kuruldu. Ondan çok şeyler öğrendik.

Eski dil ve Divan şiiri zevk ve bilgisini ondan aldım diyemem. Fakat o bize öyle sevgiler ve zevkler aşıladı ki, bunları daha önce ya hiç tanımıyor, ya da çok az biliyorduk. Yıllar geçtikçe derinleşen bu sevgilerin başlıcaları İstanbul sevgisi, çay zevki, Yahya Kemal sevgisi, klasik Türk musikisi sevgisi, sohbet zevki gibi hususlardır.

~

Rıfki Melûl Meriç, eşi az bulunur bir münevver kültür adamıydı. Eski devir münevver tipini son derece iyi temsil ediyordu. Eski münevverlerimiz milli kültür ve medeniyetimizin birçok cephelerini iyi bilen kimselerdi. Rıfki Melûl de eski dil, edebiyat, tarih, mûsiki, mimarî ve tezyini sanatlarımızı çok iyi biliyordu. Bunların birçoğunda ihtisas sahibiydi. Esasında dil ve edebiyat hocası olduğu halde, Osmanlı tarihini en iyi bilenlerdendi. İlâhiyat Fakültesi ve Güzel Sanatlar Akademisi'nde ise Türk Sanat Tarihi okutuyordu. Rıfki Melûl'ün kitabelere dair eseri bulunduğu gibi, Mimar Sinan'ın biyografisine ait araştırması ve Türk tezyinî sanatlarından hat sanatı hakkında kitabı da vardır. Daha başka incelemeleri de olmakla beraber, kendisinden beklenen büyük eserleri maalesef verememiştir.

Rıfki Melûl Meriç, aynı zamanda iyi bir şairdi de. Eski ve yeni tarzda pek çok şiir yazmıştır. Aruz veznini son derece iyi kullanırdı. O bilhassa rubâî

sahasında üstattı. Türk edebiyatında onun kadar çok ve güzel rubâî yazmış başka sanatkâr yoktur. Binlerce rubâî meydana getirmiştir. Son devrin rubâî üstadları olan Muhyiddin Raif, Yahya Kemal ve Arif Nihat Asya'dan daha ileri geçmiştir dersek, mübalağa etmiş sayılmayız. Fakat ne yazıktır ki, bunların büyük bir kısmı neşredilmediği ve bir tarafa yazılmadığı için hemen hemen kaybolmuş durumdadır. Rıfkı hocanın rubâîdeki kudretini şu mısralar göstermeye yeter sanıyorum:

Yalnız ne çocuklar gibi vâhi sevmek
Hem sade ne maddî, ne ilahî sevmek
Ömrümce süren tek ve uzun rüyada
Sevmek...sevmek...nâmütenâhî sevmek....

~

Ahmed Hamdi Tanpınar:

"Geçen sene neşrettiği "Akşehir türbe ve mezarları" adlı eseriyle bize Anadolu'da Türk tarihinin aşağı yukarı en orijinal vesikalarını tanıtan Rıfkı Melûl Meriç, bu sene de birinci fasikülü Güzel Sanatlar Akademisi neşriyatı arasında çıkan "Türk Tezyini Sanatları" adlı eseriyle aynı faydalı çalışmaya daha geniş bir sahada devam ediyor.

Bu çalışmaya ne kadar teşekkür edilse yeridir. Çünkü Türk Tezyini Sanatları milli tarihimizin hemen hemen hiç uğraşılmamış bir sahasıdır. Yazı sanatı hakkında üstat İsmail Hakkı Baltacıoğlu'nun eski İlahiyat mecmualarında çıkan çok orijinal ve bu sanatı çok derinden gören büyük etüdü ve Profesör Fuad Köprülü'nün İkdam'da neşredilmiş birkaç makalesi istisna edilecek olursa, bu geniş mevzu üzerinde Türkçe' de yazılmış pek az şey bulunur. Bir kelime ile mevzu tamamen bâkirdir.

~

Dr. Muhtar Tevfikoğlu:

... unuttuğumuz adamlardan biri de Rıfkı Melûl; daha dün denecek kadar yakın yıllarda yaşamış olmasına rağmen...

Hâlbuki o da, millî kültürümüze ömrü boyunca sadakatle hizmet etmemiş miydi? O da ilim ve san'at hayatımıza gösterişsiz fakat kunt bir kaç eser ilave etmemiş miydi? Dilimize, edebiyatımıza kendi çapında bir şeyler katmamış mıydı? Şiirimize değişik bir renk, farklı bir ahenk getirmemiş miydi?

Bize göre bu soruların cevabı müsbettir. Hiç şüphe etmiyoruz ki, sağlam karakteri, milliyetçi şahsiyeti, ilmî hüviyeti, san'atkâr mizacı, samimî dostluğu, talebesini geniş ufuklara götüren bilgi, incelik, zevk ve heyecan dolu dersleri, dinleyeni büyüleyen sıcak, doyurucu sohbetleri, güzel şiirleri, zarif nükteleri, orijinal araştırmaları, incelemeleri ve en mühimi Türk için, Türklük için çarpan kalbiyle Rıfkı Melûl, son asır Türk ilim ve san'at dünyasında ihmal edilmemesi gereken mühim bir simadır. Nevi şahsına münhasır bir fikir ve gönül adamı.

Şeyh Galib' in söyleyişiyle:

Bir sıyt ü sada gelir giderdi

Güya ki gönülde seyrederdi...

Çelebi ruhlu, kibar, çoğu zaman sessiz, sakin... Ama pısrık değil, eyyam adamı değil; aksine doğruluğuna inandığı fikirleri her yerde, her zaman yüksek sesle savunan prensip sahibi cesur bir insan...

Yüzyıllar öncesine ait kültür varlığımızı, unutulmuş millî değerlerimizi tanıtmak için çırpınıp duran, fakat kendi payına şandan şöhretten bucak bucak kaçan alçak gönüllü, utangaç bir İstanbul efendisi... Aslında şöhretten kaçmasına hiç lüzum yoktu; çünkü onu tanımak ve tanıtmak için zaten bir şey yapılmıyordu. Edebiyat tarihleri, edebiyat sözlükleri, biyografi derlemeleri, ansiklopediler -bir ikisi müstesna- onun adını çoktan unutmuşlardı.

~

... şairimiz çok sayıda şiir söylemiş olmasına rağmen pek azını yayımlamaya razı olabilmmişti. İstiğnaya benzer garip bir tutumla yazdıklarını yayımlamaktan kaçınıyordu. Yayımlamak şöyle dursun, muhafaza etmeye bile lüzum görmüyordu. Çoğu zaman, onlardan bazılarını okunaklı, güzel el yazısı ile bir kâğıda geçirip sevdiği bir dostuna vermek ona yetiyordu. Eski mutasavvıflar gibi o da, en uygun neşir yolunun iki gönül arasından geçtiğine inanmıştı.

~

Burada biz de şu hususu belirtelim 'ki: Türk şiirine «müstezadlı rubai»yi getiren odur. Edebiyatımızda onun nazmettiklerinden başka «müstezadlı rubai» yoktur. Fars dili ile söylenmiş olanlar da pek fazla değildir.

Ama ne yazık ki diğer şiirleri gibi rubailerinin de birçoğu kaybolmuştur. Şurada burada perakende yayımlanmış olanlarla kendi el yazısı ile şahsi arşivimizde bulunanlar hariç, hemen hemen hepsi uçup gitmiştir. Sadece küçük bir demet -tasavvufi mahiyetteki on dört rubai- Prof. Hilmi Ziya Ülgen'in şerhleriyle birlikte «Rubaiyyat-ı Melûl I» adıyla ufacık bir kitap halinde yayımlandı.

Son yıllarında şairimiz, diğer rubailerini -tabii elde kalanları- yine "Rubaiyyat-ı Melûl" başlıklı ikinci ve daha hacimli bir kitapta toplamak istiyordu. Ayrıca, «İnkıraz» dan sonra söylediği şiirleri de «Enkaz» adıyla büyük bir kitap halinde yayınlamayı düşünüyordu. Eğer ömrü vefa etseydi edebiyatımız iki güzel, özlü eser daha kazanmış olacaktı.

Eski ve yeni tarz şiirlerinde şekil mükemmelliği, söyleyiş yumuşaklığı, his ve hayal inceliğiyle dikkati çeken Rıfki Melûl, asıl 'kudretini rubai sahasında göstermiş olmakla beraber, gazel, şarkı, hiciv ve ebced hesabıyla manzum tarih düşürmede de başlı başına bir kıymetti.

~

Neler dedi?

Üç beş mecmua ile bir iki arkadaşımda nasılsa kalmış olan bu derme çatma bir kaç manzume, kırık dökük tahassüslerimin nakıs birer ifadesidir. Meyus ve serazad bir ruhun zaman zaman söylemek hodnaşinaslığında bulunduğu bu vezinli kafiyeli sözlerde şiir ve san'at aramak beyhudedir. Kailini tanıyanlar bilirler ki, bunların neşri, san'at iddiasının değil, mazisine merbut bir insanın bir ömür demek olan hatıralardan arda kalmış ufak tefek yadigârlara karşı duyduğu hassas bir muhabbetin mahsulüdür. Karilere bu san'ata ve şiire yabancı manzumeler karşısında insafın rehber olmasını dilerim.

1928 – "İnkıraz"; İlk sayfada yer alan imzasız ve başlıksız yazıdan

~

Gazel

*Bir kaç hasîsadır sebab-i iftiharımız
Vicdanımızla izzet-i nefis ü vakarımız*

*Yoktur ağırlığınca ne irsî ne mükteseb
Namusumuzdan özge bu âlemde vârimiz*

*Manidir istikametimiz kesb-i servete
Ekl-i harama meyi edemez ihtiyârımız*

*Müstağrak-ı düyûnuz edâdan muattalız
Makbulü cümlemin bereket i'tizarımız*

*Ek bir vazife yahut esen bir makam için
Nâmerd ü merde minneti bilmez şiarımız*

*Ser-mâye-i makâldir ahbaba çok zaman
Ahval-i fakrımız kerem-i bî-şümarımız*

*Dehrin bütün teveccühü ebnâ-yı vaktedir
Dünya-yı dûna zerrece yok iğbirarımız*

*Gerçek budur ki çıkmağa ufk-ı temâyüze
Kâfi değil meziyyetimiz iktidarımız*

*İklim-i nazma nisbetimiz gerçi varsa da
Yok kişver-i suhande bizim iştiharımız*

*Varsun Melûl ta-be-kıyamet bilinmesün
Bî-ımtiyaz kıymetimiz i'tibarımız*

22 Mart 1950

~

Gazel

*Mürüvvet eyledi eyyam-ı nâleden sonra
Gurur nâzını bir gün izâleden sonra*

*O çeşm-i nâz ki mecnun eder fütadesini
Nigâh-ı şuhunu nâgâh imâleden sonra*

*Hezâr bûse verir lâ'l-i âteşininden
Eliyle sunduğu bir tek piyâleden sonra*

*Ne zevk-i meclis-i işret kalır ne şevk-i tarab
Geçer bu neşve-i dem nim sâleden sonra*

*"Melûl" inan ki bu mestî humâre dek sürmez
Bu bezm-i Cem dağılır vakt-i lâleden sonra*

1340 (1924)

~

O SES

*Bir göz gözü görmez gece vakti,
Bir ben uyanık, uykuda herkes.
Aks etti karanlıklar içinden
Bir bilmediğim, duymadığım ses.*

*Yıllarca bu ses, dinmedi asla;
Her an, kara 'bahtım gibi esti.
Lakin bu sesin bestesi, önce,
Bir başka hava, başka hevesti.*

*Susturdum o sarhoş sesi bir gün,
Sandım bu susan, son nefesimdi;
Bir kahkaha fıskırdı içimden,
Bildim, bu, benim kendi sesimdi...*

Mart 1927; İnkıraz' dan

~

AŞK

*Bir şu'lesi var ki şem'i cânın
Fânusuna sığmaz asmanın
Şeyh Galip*

*Sessizce bürür kalbini bir şey,
Birdenbire bir ummadığın gün.
Bağrında açar bir yara sonra
Sızlar için ilk ağladığın gün.*

*Bir şey ki, havadan daha seyyâl:
Bir şu'le ki, yangın gibi sâri.
Bir kalpten öbür kalbe akarken
Olmakta o bir «ateş-i nâri».*

~

Özleştirme, yozlaştırma hareketlerine iştirakler:

YIRLAK

*Yırlayıcıların yankılanan yırlamasından
Bingillaşır uslardaki huymuş cökelek dan
Salt ezgilerin yansılırken yırı tan tan
Bingillanır uslardaki buymuş çökelek dan*

*Çamçakları lak lak lak içenler kurumunda
İlgın suçiler uçlanılırken vurumunda
Kangal anılar algılanır yoz durumunda
Bingillanır uslardaki buymuş cökelek dan*

Ankara 10.II.1961 Cuma

Not :

*Eşek, selmek makamında anırır. Bizim özleştirelim derken dilimiz
çığırından çıkarılmaktadır. Aruz vezni ile yazdığım bu yırtağı
(şarkı)yı iktidarım olsaydı selmek makamında aksak, ağır aksak gibi
İka'larla bestelerdim, bittabi savt-ı himarı örnek alarak...*

R.M.M

RUBAİ (DÖRTLEK)

*Bir sayruluğun tutsağım ben emi yok
Bungunluğu var sançkısı var denkleme yok
Cozgursa da inselliğimin tutkuları
Artık yaşamın ben de arık çizdemi yok*

3.II.1961

DÖRTLEK

*Hey tutkulu Tanrıça'm savun anlağın
Çöz angıların saptanımından bağın
Ben algıladım anlakalır bir yaşamı
Gel parçala sen de altbilinçsel ağın*

1947

İKİLEK (BEYT)

*Zivindirikselle olaylar, değilse insellik,
Ajunda var mıdır onlardan özge bir bellik?..*

1947

İKİLEK

*Bir ırla sağlamadan görkü salt dörütmenler
Badallarında imızgandı dik sürüngenler*

1947

BİBLİYOGRAFYA:

- Rıfkı Melûl Meriç - Hilmi Ziya Ülken,
- Rubâiyyât-ı Melûl, İstanbul 1951, s. 1-78;
- Rıfkı Melûl Meriç (1901-1964), Hilmi Ziya Ülken, AÜİFD, XII (1964), s. 135-137;
- *Son Asır Türk Şairleri*, İbnülemin, s. 1471-1473;
- Ahmet Hamdi Tanpınar, Edebiyat Üzerine Makaleler (haz. Zeynep Kerman), İstanbul 1977, s. 392-394;
- Muhtar Tevfikoğlu, Rıfkı Melûl Meriç, Ankara 1986
- Ölümünün 15. Yılında Rıfkı Melûl Meriç'in Şiirleri, TK, XVII/196 (1979), s. 15-16; XVII/203-204 (1979), s. 34-51;
- Faruk K. Timurtaş, Rıfkı Melûl Meriç İçin, Hisar, s. 2, Ankara 1964, s. 18-19;
- Abdullah Uçman - Mustafa Kutlu, *Meriç, Rıfkı Melûl*, TDEA, VI, 270-271;
- *Meriç, Rıfkı Melûl*, Tanzimat'tan Bugüne Edebiyatçılar Ansiklopedisi, İstanbul 2001, II, 564.